

DIYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI DERGİSİ

DİNİ, AHLAKİ, EDEBİ, MESLEKİ AYLIK DERGİ

3. Cilt

Ekim - Kasım 1964

10-11. Sayı

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
MİLLETÇE CUMHURİYET BAYRAMIMIZI KUTLADIK	227
10 KASIM - ATATÜRK'ÜN 26 NCI ÖLÜM YILDÖNÖMÜ	227
YENİ DİYANET İŞLERİ BAŞKANIMIZ	228
KUR'ÂN-I KERİM'İN TAKVÂ'YA VE BİRLİĞE ÇAĞRISI	230
Osman KESKİÖĞLU	
REGAİB KANDİLİ MÜNASEBETİYLE BİR HASBİHAL	232
M. Ragıp İMAMOĞLU	
SAFAHAT'DAN	233
Mehmet Akif ERSOY	
NAMAZ HUZUR VERİR	234
Celal YILDIRIM	
EROZYON VE AHLAK EROZYONU	239
Rahmi ÖZER	
DİNİMİZDE YARDIMLAŞMANIN YERİ VE ÖNEMİ	241
Sâkib YILDIZ	
ALLAH'IN MÜKERREM DİYE ÖVDÜĞÜ İNSANOĞLU	243
Kâmil ÇOKAY	
İHTİKÂR	245
Mahmut Şevket KUŞAK	
1964 YILI YAZ AYLARINDA YAPILAN VAIZLARI OLGUNLAŞ- TIRMA KURSU VE SEMİNER ÇALIŞMALARI KONUSUNDA	247
M. Nafiz AKINOĞLU	
BABALAR, ÇOCUKLARINIZA EŞİT MUAMELE YAPIN	249
Lütfi ŞENTÜRK	
OSMANLI ŞEYHÜLİSLÂMLARI	250
FETVÂ EMİNLERİ	251
M. Vâmık Şükrü ALTINBAŞ	
HABERLER	252

KUR'ÂN-I KERİM'İN TAKVA'YA VE BİRLİĞE ÇAĞRISI

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾
وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ... الآية

Osman KESKİOĞLU

«Ey iman edenler, Allah'dan nasıl korkmak gerekse öylece sakınıp hakkıyla mütteki olun ve ancak, Müslüman olarak can verin. Toptan Allah'ın ipine sınımsız sarılın, dağılıp ayrılmayın. Allah'ın size olan nîmetlerini hatırlayın. Hani siz birbirinize düşmanken kalplerinizin arasını bulup sizi birbirinizle uzlaştırdı da onun nîmeti sâyesinde kardeş oldunuz. Sizler ateşten bir uçurumun kenarında bulunurdunuz da Allah sizi oradan kurtardı. Artık doğru yolu bulup hak üzere durasınız diye Allah size âyetlerini işte böylece açıklar» (Âl-i İmran : 102-103).

Bu âyet-i kerîmeler birlik ve beraberliğin, milletlerin hayatında nekadard büyük bir kıymet olduğunu, ayrılık ve gayrılık gütmekten, senlik-benlik dâvâsına kalkışmanın ise milletleri nasıl perişan edip felâket uçurumlarına sürüklediğini çok açık ve veciz bir sûrette beyan etmektedir.

Âyette evvelâ takvâ ile emrolunmaktadır. Takvâ Allah'dan gereği gibi sakınmak, onun buyurduklarına karşı gelmekten korunmak, mes'uliyet duygusu içinde Allah'a bağlanmaktır. Takvânın en derli toplu târîfi şöyledir: İşlenmesi gereken şeyi terk etmemek, yapılmaması gereken şeyi de işlemek, yâni, Allah'ın buyruklarını kaçıracağım diye endişe edip bu hususta gayet titiz davranmaktır. Bir çokları tarafından rivâyet olunduğu üzere, Abdullâh ibn'i Mes'ud Hazretleri bu âyetin tefsirinde diyor ki :

«Takvâ; Allah'a dâimâ itâat üzere olup isyan etmemek, Allah'ı her vâkit anıp hiç unutmamak, her halde şükredip hiç küfrâna, nankörlüğe düşmemektir.» Takvâ, dînimizde en şerefli mertebedir. Muttekî kul olmak en büyük mutluluktur. Buna erebilmek için âyet-i kerîmede beyan buyurulan bilhassa şu iki noktaya önem vermek gerekir.

1 — Allah'a yapılan ahd u peymâna sarılmak, Allah'a olan bağlılığı korumak.

2 — Tefrikadan, ayrılık, gayrılık gütmekten, bozgunculuktan, milleti parçalamaktan sakınmak.

Dünya ve âhîret saâdetinin yolu budur. Dînimizin buyruğu böyledir. İslâm, vahdet dînidir. Bir Allah'a iman edenlerin birlik ve berâberlik içinde yaşamaları gerekir. İslâmiyet kalplerin ve safların bir olmasını ister. Toplum için birliğin önemi nekadard büyüktür. İctimâî ihtiyaçları en güzel şekilde

cevaplandırılan İslâm dîni, birliğe her hususta gerektiği önemi vermiştir. Vahdet = birlik, İslâm dîninin yüce esasları arasında yer alır. Bu sağlam esas hiç bir sûrette zedelenemez. İmanda, ibâdetle birliğe verilen değer, herkesin bildiği ve takdir ettiği bir husustur. Herkes başına buyruk olsun, aklına eseni yapsın, Müslümanlık'ta bu olamaz. Sürüden ayrılanı kurt kapar. Cemâattan ayrılan bizden değildir hükmüyle, cemâate verilen önem, birliğin değerini göstermeğe yeter. Ümmetin mecmûundan hatâ kaldırılmıştır. İcmâ-ı ümmet, şer'î deliller arasında yer almıştır. Allah'ın rahmeti, yardımı cemâat üzerindedir. Bu hususta birçok Hadîs-i Şerîfler vârid olmuştur. Hayır toplumdadır. Ferdî didinmelerin sonu hüsrandır.

Kur'ân-ı Kerîm, îmanlı toplumu birliğe ve beraberliğe dâvet ile ayrılık gayrılık, senlik benlik dâvâsına düşmekten nehyettikten sonra Allah'ın mü'minlere olan nîmetini hatırlatıyor. Geçmişten ibret almağa dâvet ediyor. Birbirlerine düşman olan ferdler din ve îman birliği sayesinde kardeş oluveriyor. Din ve îman insanları birleştirici ve barıştırıcı bir kuvvettir. Din kardeşliği insanları en şerefli ve kutsal bağlarla birbirlerine bağlar. Bir Allah'a inanan, ona ibâdet için yanyana durup Allah evi dediğimiz câmilerde ve mescidlerde saf saf olan insanların birbirlerine düşman olmaları nasıl tasavvur edilir? Gönlüne gerçek îman yerleşmiş bir insan, din kardeşine nasıl kötü muâmele edebilir? Kur'ân-ı Kerîm, kin ve ihtiraslarına aldanıp parça parça olmuş, tefrikaya düşmüş milletlerin ateşten bir uçurum kenarında bulduklarını, ancak bunların îman kardeşliği sâyesinde kurtulduklarını hatırlatıyor ki, bu, üzerinde önemle durmağa değer bir noktadır. Bir uçurum ki, hem de ateşten... Allah esirgesin, ona düşen milletin hâli nice olur? Bunu düşünmek bile kalbinde zerre kadar millet sevgisi olan insanı ürpertir. Oğul babaya küskün, baba oğluna kızgın, kardeş kardeşe dargın olan bir milletin vay hâline... Bu duruma düşmüş bir millet kuvvetli bir topluluk meydana getirip hayat kavgasıyla dolu bu dünyâda varlık gösteremez. Sonu, mahv u perişan olup gitmektir.

İşte Kur'ân-ı Kerîm tefrikânın zararlarını gayet veciz bir üslûpla anlatarak bizi uyarıyor. Ayrılık gayrılık güden cemâatler ateşten bir uçurumun kenarına sürüklenmişler, itilmişler demektir. Oraya düşmelerinden pek korkulur. Bundan kurtulmak için milletin silkinip kendine gelmesi, aklını başına alıp birlik ve beraberliğe sarılması gerekir. İbn-i İshak'ın rivâyet ettiği üzere Evs ve Hazreç kabîleleri arasında 120 sene gibi uzun bir müddet savaşlar sürüp gitmiş, nihâyet onlar Müslüman olmakla bu ayrılık gayrılık dâvâsından kurtularak kardeş olmuşlar, bir bayrak altında toplanmışlardı. Böylece de o ateşten uçuruma yuvarlanmaktan kurtulmuşlardı. Târih buna benzer örneklerle doludur. Kur'ân-ı Kerîm bu gerçeği en canlı bir sûrette gözümüzün önüne sermekte, senlik benlik dâvâlarıyla parçalanmış milletlerin kötü âkîbetini haber vermektedir. Bunlara kulak asmıyarak bölücü ve bozguncu hareketlere kalkışanlar milletin başına felâket getirmeğe çalışıyor demektir. Vebali boyunlarına olsun.